

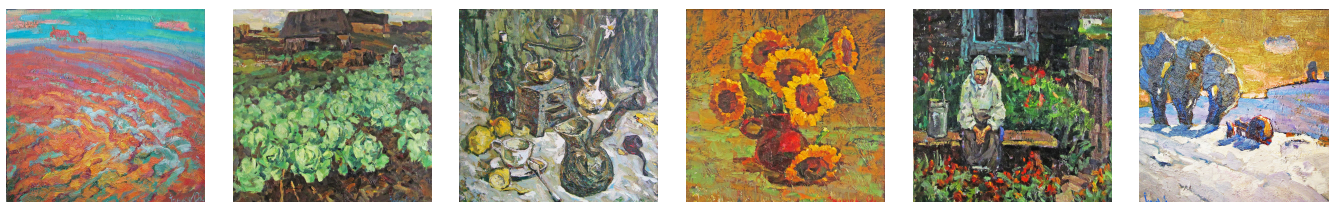
О. Є. Заїка

Іванюк Олексій Андрійович

ІВАНЮК Олексій Андрійович (13. 03. 1954, м. Пирятин Полтавської обл.) – живописець. Чоловік [О. Іванюк](#). Член НСХУ (2003). Закінчив Кримське художнє училище (Сімферополь, 1987; викл. [В. Бернадський](#), [Л. Грейсер](#), *М. Моргун*). Викладав 1988–2008 образотворче мистецтво у Пирятинській школі-гімназії естетичного виховання. На творчій роботі. Учасник всеукраїнських та міжнародних мистецьких виставок від 1978. Персональні – у Києві (2003, 2007–09), Лубнах (Полтавської обл.), Каліфорнії (США; обидві – 2006), Полтаві (2007, 2010), Прилуках (Чернігівської обл., 2008), Варшаві (2009). Основні жанри – пейзаж, натюрморт. Картини вирізняє емоційна відвертість, душевна теплота, що стверджує гармонію життя. Домінанти творчості – глибинне коріння національної традиції, української культурної спадщини. Окремі полотна зберігаються в Національному художньому музеї, Національному музеї Т. Шевченка, Музеї культурної спадщини у Києві, Полтавському краєзнавчому музеї.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Березень», «Квіти польові» (обидва – 2002), «Кручені паничі», «Натюрморт із нарцисом», «Калина червона» (усі – 2004), «Поле сонця», «Яблуневий цвіт», «Вечірній подих» (усі –

2005), «Тиша», «Літечко» (обидва – 2006), «Соняхи» (2007), «Зоране поле», «Таке життя...», «На городі» (усі – 2009), «Холодно» (2010).

Бібліографічний опис:

Іванюк Олексій Андрійович / О. Є. Заїка // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-13520>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).